

Sygn. akt III Ca 1608/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Roman Troll

Protokolant Agnieszka Wołoch

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko W. S.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 12 sierpnia 2015 r., sygn. akt III RC 68/15

oddala apelację.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1608/15

UZASADNIENIE

Powódka K. S. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego W. S. alimentów w kwotach po 800 zł miesięcznie, w miejsce alimentów w kwotach po 600 zł ustalonych w wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z dnia 03 11 2010 r. w sprawie o sygn. akt II RC 1242/10 oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie powódka twierdziła, że od czasu zasądzenia ostatnich alimentów upłynęły 4 lata i jej koszty utrzymania legły zwiększeniu i obecnie wynoszą 1 500 zł.

Ostatecznie powódka wносиła o zasądzenie alimentów w kwotach po 1 000 zł.

Pozwany W. S. uznał żądanie pozwu do kwoty 730 zł.

Sąd Rejonowy w Raciborzu w wyroku z dnia 12 08 2015r. zasądził od pozwanego na rzecz powódki - w miejsce dotychczasowych alimentów - poczynając od dnia 15 04 2015r. alimenty w kwotach po 800 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki powódki M. S. (1) w terminie do dnia 15-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie

zwłoki w płatności którejkolwiek z rat; oddalił powództwo z pozostałym zakresie, orzekł o kosztach procesu oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w części zasądzającej alimenty.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje: art.138 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o. Stwierdził, że w niniejszej sprawie od czasu ustalenia ostatecznych alimentów na rzecz powódki upłynęło cztery lata, wraz z wiekiem powódki wzrosły jej wydatki związane z rozwojem intelektualnym, wyżywieniem i ubraniem. Zmianie uległy także dochody matki i ojca małoletniej. Uznał, iż usprawiedliwione potrzeby powódki mieszczą się w kwocie około 1 000 zł. Jedynie koszty wyżywienia małoletniej w kwocie 780 zł miesięcznie budzą wątpliwości. Wynagrodzenie matki powódki wzrosło z kwoty 2 600 zł netto do kwoty 3 484 zł netto miesięcznie. Pozwanego wynagrodzenie także wzrosło, średnie miesięczne wynagrodzenie to 3 900 złotych, ponadto z prac dorywczych nieregularne dochody w wysokości 500-700 złotych. Alimenty w kwocie 800 zł miesięcznie są adekwatne do usprawiedliwionych potrzeb powódki i pozostają w granicach możliwości finansowych pozwanego.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 96 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c., koszty zastępstwa prawnego ustalił w oparciu o §6 punkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu; a rygor natychmiastowej wykonalności nadał wyrokowi na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka K. S.** w części oddalającej powództwo, wnosila o zmianę wyroku przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki alimentów w wysokości co najmniej 1 000 zł do 1 200 zł miesięcznie począwszy od dnia 15 04 2015 r. oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Zarzucał orzeczeniu naruszenie prawa materialnego tj. regulacji art. 138 k.r.o. i art. 135 k.r.o. poprzez niewłaściwe ustalenie, a w szczególności poprzez zaniżenie zdaniem matki małoletniej powódki przez Sąd I instancji uzasadnionych potrzeb uprawnionej, poddanie w wątpliwość kosztów miesięcznego wyżywienia małoletniej K. S. oraz przez pominięcie zasady równej stopy życiowej członków rodziny S..

W uzasadnieniu zarzucała między innymi, że zasądzone alimenty są bardzo zaniżone zarówno w stosunku do przesłanek usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej w zakresie kosztów wyżywienia, jak i możliwości majątkowo – zarobkowych zobowiązanego. Pozwany nie ma nikogo na utrzymaniu, od grudnia 2013 r. nie interesuje się losem córki. Powódka powołała się na nową okoliczność, a mianowicie fakt zmiany miejsca zamieszkania i wyprowadzenia się do swojego mieszkania, co wiązało się z przystosowaniem pomieszczeń do stanu używalności. Powódka ponownie wskazała na prawidłowość wyliczonych kosztów jej wyżywienia.

Pozwany W. S. wnosil o oddalenie apelacji, oddalenie zawartych w niej wniosków dowodowych oraz obciążenie powódki kosztami postępowania odwoławczego.

Pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z zaświadczenia z zakładu pracy na okoliczność ustalenia jego aktualnych dochodów. Podał, iż z uwagi na obecną sytuację pracodawcy nie otrzymuje dodatkowych dochodów z tytułu delegacji i nadgodzin. Ponadto zakwestionował wysokość kosztów przeznaczanych przez powódkę na zakup ubrań w wysokości 250 zł miesięcznie i podniósł, iż wszystkie dołączone dokumenty powódka mogła przedstawić przed wydaniem wyroku w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powódki uznając, że mają one źródło w regulacji art. 138 k.r.o. w związku z art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1

i § 2 k.r.o. oraz prawidłowo rozpoznał sprawę.

Prawidłowe są również ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia.

W części dotyczą one okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie mają odniesienie w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku źródłach dowodowych.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zabranego w sprawie materiału dowodowego jest logiczna oraz mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy ją podziela.

W oparciu o przeprowadzony w toku postępowania odwoławczego dowód z zaświadczenia o wysokości zarobków wystawionego przez (...) S.A. w R. z dnia 22 09 2015r. uzupełniono podstawę faktyczną orzeczenia ustalając, że średnie miesięczne wynagrodzenie pozwanego W. S., po potrąceniu pożyczki z (...) 350 zł wynosi 2 651,81 zł.

Wnioski dowodowe zawarte w apelacji powódki i pozwanego oddalono w oparciu o regulację art. 381 k.p.c.

Z tych też względów Sąd odwoławczy z powyższymi modyfikacjami przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w części dotyczącej okoliczności faktycznych istniejących w chwili wydania zaskarżonego orzeczenia ma oparcie w prawidłowo zastosowanych przepisach prawa wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i Sąd odwoławczy w tej części ocenę prawną Sądu pierwszej instancji w całości podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

W szczególności w jej wyniku prawidłowo oceniono, iż w tym czasie nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu regulacji art. 138 k.r.o. co w jej świetle czyniło powództwo częściowo uzasadnionym.

Pozwany jest ojcem małoletnich powódki, która z racji swojego wieku nie jest w stanie samodzielnie się utrzymywać i z mocy art. 133 § 1 k.r.o. na pozwanym ciąży obowiązek jej alimentacji.

Ostatnie alimenty zostały ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. z dnia 03 11 2010 r. w sprawie o sygn. akt II RC 1242/10.

Od tego czasu do chwili wniesienia powództwa upłynął okres ponad 4 lat, a do wyrokowana prawie 5 lat.

W tym okresie małoletnia rozwinęła się fizycznie, rozpoczęła naukę w szkole podstawowej, przez co zwiększyły się jej potrzeby.

Małoletnia mieszka wspólnie z matką M. S. (2), która zapewnia jej mieszkanie i z uwagi na jej wiek realizuje swój obowiązek alimentacyjny przez sprawowanie nad nią pieczy oraz czynienie starań o ich wychowanie, przez co na pozwanym spoczywa obowiązek przyczyniania się do ponoszenia pozostałych kosztów ich utrzymania.

Zakres jego obowiązku wyznacza regulacja zawarta w art. 135 § 1 k.r.o., stosownie do której jest zobowiązany onłożyć środki utrzymania odpowiadające usprawiedliwionym potrzebom powódki i swoim możliwością zarobkowym.

Powódka urodziła się (...), zatem liczy 10 lat. Koszty jej niezbędnego utrzymania wynoszą około 977 zł i obejmują koszt wyżywienia około 450 zł miesięczne, koszt zakupu ubrania 150 zł miesięcznie, środki czystości 30 zł miesięczne, wydatki szkole wraz z wyjazdem na zieloną szkołę 150 zł, koszt leczenia ortodontycznego 47 zł, wypoczynek i rozrywka 150 zł.

Wbrew twierdzeniom skarżącej koszty jej wyżywienia nie zostały w sposób wiarygodny określone przez matkę powódki, która wskazała, iż obejmują: koszt śniadania 2 zł, koszt zupy i drugiego dania – 14 zł, a pozostałe 10 zł obejmują zakup jogurtu, owocu, drożdżówki. Zatem słusznie Sąd I instancji uznał, iż są wygórowane.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd pierwszej instancji słusznie ocenił, że po stronie powódki nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu regulacji art. 138 k.r.o. uzasadniająca podwyższenie dotychczasowych alimentów.

Matka powódki otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 3 484 zł. W toku postępowania odwoławczego zmieniła miejsce zamieszkania i wyprowadziła się z domu rodziców, co jednak zasadniczo w sposób niewielki wpłynęło na koszty utrzymania jej i córki, bowiem koszty tego mieszkania ponosiła już od marca 2015 roku, a koszty eksploatacyjne ponosiła także mieszkając u rodziców.

Pozwany W. S. otrzymuje stałe wynagrodzenie w średniej wysokości około 3 000 zł netto. Mieszka wspólnie wraz z matką i bratem. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą 574 zł. Ponadto zawód pozwanego - spawacz umożliwia mu wykonywanie dodatkowych prac dorywczych i podnoszenia swojego miesięcznego dochodu, z czego pozwany dotychczas korzystał uzyskując średnio miesięcznie wynagrodzenie w wysokości od 500 zł – 700 zł.

Biorąc zatem pod uwagę usprawiedliwione potrzeby powódki oraz osiągnięte przez pozwanego dochody oraz jego sytuację rodzinną i majątkową jest on w stanie łożyć na rzecz córki alimenty w zasądzonej wysokości (w kwotach po 800 zł miesięcznie) a w pozostałym zakresie potrzeby powódki powinna zaspokajać jej matka.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu i apelacja pozwanego jest bezzasadna.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanego jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek